

[Indenrigsministeren]

som f. eks. nedlæggelse af civilforsvarsrådet og de særlige civilforsvarsvurderingskommissioner, nogle ændringer inden for personalebestemmelserne og afsnittet om straffe m. v. Endelig er lovforslaget i systematisk og redaktionel henseende udtryk for en modernisering i forhold til gældende lov.

Grundtrækkene i civilforsvarets organisation og opgaver er i alt væsentligt uændrede. Efter lovforslagets § 1 har civilforsvaret både en krigsmæssig og en fredsmæssig opgave, medens det efter den tilsvarende bestemmelse i loven bestemmes af ministeren, i hvilket omfang civilforsvaret skal yde bistand i fredstid. Udviklingen har imidlertid medført, at civilforsvaret er blevet et fast led i indsatsen over for eksempelvis skov- og hedebrande, olieforurening og uheld med farlige stoffer på landjorden. Dertil kommer civilforsvarskorpsets opgaver i forbindelse med nukleare ulykker på blandt andet Barsebäckværket og atomforsøgsanlægget på Risø. Lovforslagets målsætningsangivelse er således ikke udtryk for en ændring i de bestående forhold. En mindre ændring af opgavefordelingen på det lokale plan sker ved, at politiet afgiver nogle tilsynsfunktioner til kommunerne.

Med hensyn til det statslige civilforsvar indebærer lovforslaget ikke væsentlige ændringer, men beskrivelsen heraf adskiller sig for en umiddelbar betragtning fra gældende lov på nogle punkter. Således er lovens bestemmelse om, at civilforsvarsstyrelsen i det hele forestår landets civilforsvar, ikke gentaget i forslaget, da det har givet anledning til tvivl, i hvilket omfang der heri har ligget en beføjelse til at fastsætte bindende regler for kommunernes civilforsvar. Efter lovforslaget har staten alene kompetence i forhold til kommunalbestyrelserne, når der er udtrykkelig hjemmel hertil, men i øvrigt forudsættes det, at civilforsvarsstyrelsen som hidtil yder råd og vejledning til kommunerne. Endvidere omtaler lovforslaget ikke civilforsvarskorpset i enkeltheder, således som det sker i gældende lovs kapitel II. Heri ligger ikke et ændret syn på civilforsvarskorpsets nødvendighed for det samlede civilforsvars krigsmæssige og fredsmæssige indsatsmuligheder. En række bekendtgørelser har således givet korpset opgaver inden for justitsministeriets og miljøministeriets områder med henholdsvis rednings- og slukningsarbejde og forure-

ningsulykker af forskellig art. Forudsætningen for, at korpset kan varetage såvel disse opgaver som sine krigsmæssige funktioner, således som de er beskrevet i lovforslagets § 2, stk. 2, er, at det opretholdes på sit nuværende niveau med 7 kaserner med tilhørende udrykningsvagt og med en mandskabsstyrke, der ikke begrænses yderligere efter den reduktion, der skete i 1979. Herom henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

For det kommunale civilforsvars vedkommende giver lovforslaget den nævnte adgang til at sammenlægge brand- og civilforsvarskommissionen til en beredskabskommission. Derved lægges et grundlag for en stærkere integration mellem kommunens brandvæsen og kommunens civilforsvar. Der fremsættes samtidig forslag til lov om ændring af brandloven, hvorved brandkommissionens beføjelser kan overføres til beredskabskommissionen. Som andre nydannelser vedrørende det kommunale civilforsvar kan nævnes, at civilforsvarsområdebegrebet forsvinder og afløses af en mere fleksibel ordning for fastlæggelse af den enkelte kommunes civilforsvarsopgaver. Det bestemmes, at der i alle landets kommuner skal foregå en planlægning på civilforsvarsområdet, og at der i hver kommune skal udfærdiges en civilforsvarsvedtægt. Der åbnes adgang til, at kommunerne uden for den kreds af kommuner, der er tilsluttet den særlige civilforsvarsordning for Storkøbenhavn, kan samordne deres civilforsvar. Endelig sker der som ovenfor nævnt en forenkling af reglerne om finansiering af kommunernes civilforsvar, idet en række statstilskud omlægges til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier.

Med hensyn til de øvrige områder, på hvilke lovforslaget indfører ændringer i forhold til den gældende lov om civilforsvaret, tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til folketingets velvilige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet. (Sygehusberedskab).

(Lovforslag nr. L 102).

[Indenrigsministeren]

Lovforslaget overfører civilforsvarslovens bestemmelser om sygehusberedskabet til sygehusloven og tilpasser bestemmelserne til sygehuslovens regler om sygehusplanlægning m. v. Samtidig indebærer lovforslaget, at sygehuskommunerne overtager det økonomiske ansvar for sygehusberedskabet, idet den bestående statsrefusion på området omlægges til generelt tilskud.

Lovforslaget hviler på det samme udvalgsarbejde, som ligger til grund for dele af det samtidig fremsatte forslag til civilforsvarslov. Lovforslaget er ligesom forslaget til civilforsvarslov udtryk for et ønske om at markere, at de lokale folkevalgte myndigheder har ansvaret for, at beredskabet på dette område er i orden, og at der er en tilfredsstillende planlægning af sygehusberedskabet.

Jeg anbefaler lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om den skattemæssige behandling af landbrugets husdyrbesætninger.

(Lovforslag nr. L 103).

Forslaget er et led i regeringens erhvervsfremmende foranstaltninger.

Lovforslaget går ud på at ændre reglerne for den skattemæssige behandling af landbrugets husdyrbesætninger på to punkter.

For det første foreslås der ændrede regler for den skattemæssige opdeling af husdyrbesætningerne på henholdsvis stambesætninger og salgsbesætninger.

Med de gældende regler er det forbundet med store vanskeligheder at skelne mellem de to former for besætning, idet det i princippet er landbrugernes hensigt med erhvervelsen af dyr, der er afgørende for, om disse skal henføres til stambesætningen eller salgsbesætningen. Da der er stor forskel på den skattemæssige behandling af stambesætningen og salgsbesætningen, har sondringen givet anledning til mange problemer i praksis.

Efter forslaget opstilles der skematiske regler for, hvornår et dyr skal henføres til henholdsvis stambesætningen og salgsbesætningen, således at der vil blive tale om en betydelig forenkling både for administrationen og for de enkelte skatteydere.

For det andet foreslås en ændret skattemæssig behandling af landbrugernes stambesætninger.

Efter gældende praksis er udgifter til etablering eller væsentlig udvidelse af stambesætninger indkomstopgørelsen uvedkommende. De ændringer i stambesætningsdyrenes værdi, som er konjunkturbestemte, skal heller ikke tages i betragtning ved indkomstopgørelsen. Endelig gælder det, at indtægter ved afhændelse eller en væsentlig reduktion af stambesætningen ikke skal tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Dersom der er tale om udskiftning af enkelte dyr i stambesætningen, betragtes dette efter gældende praksis som et normalt led i den løbende drift. Udgifter ved anskaffelse af enkelte dyr til stambesætningen kan derfor fradrages ved indkomstopgørelsen, og indtægter ved salg af enkelte dyr skal medregnes ved indkomstopgørelsen.

Ved indkomst- og formueopgørelsen skal stambesætningsdyrene principielt optages til deres handelsværdi. Besætningerne kan dog også optages til normalpriser, som hvert år fastsættes af ligningsrådet for de mere almindeligt forekommende grupper af husdyr. Disse normalpriser udgør for tiden 60-70 pct. af handelsværdierne.

Efter forslaget skal udgifter til anskaffelse af stambesætningsdyr i alle tilfælde tages i betragtning ved indkomstopgørelsen, ligesom indtægter ved afhændelse af dyrene altid skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Ved indkomstopgørelsen skal også medregnes ændringerne i stambesætningsdyrenes værdi, dog skal konjunkturbestemte ændringer i værdien holdes uden for indkomstopgørelsen ligesom efter den gældende praksis.

Ved indkomst- og formueopgørelsen skal stambesætningsdyrene optages på grundlag af enten normalhandelsværdi eller handelsværdi, dog ikke til et beløb mindre end normalhandelsværdien. Normalhandelsværdien forudsættes fastsat af ligningsrådet for de mere almindeligt forekommende grupper af dyr som et gennemsnit af handelsværdierne for de pågældende grupper af dyr. På de således opgjorte værdier skal der kunne nedskrives med indtil 33 1/3 pct. med virkning for indkomst- og formueopgørelsen.

Lovforslaget skal have virkning fra og med indkomståret 1981. Dette betyder bl. a.,